

naujovės

patarimai

nuolaidos

klubas

ISSN 1648-9918

VILCACORA

sveiko žmogaus patarėjas nr. 1(5) 2005

**Reumatoidinis
artritas
įveiktas
vaistažolių
pagalba**

2 psl.

**ARTRITAS
PASITRAUKĖ**

**PERŠALIMAS?
– AŠ JO NEBIJAU!**

3 psl.

**PERSIVALGYMAS –
DIDŽIAUSIA NUODEMĖ?**

6 psl.

**Pasirūpinkime
savo plaukais**

16 psl.

Antros, papildytos
puikios knygos laidos
teiraukitės knygynuose
nuo vasario mėnesio

Rašau Jums laišką su prašymu, gal yra kokia galimybė man padėti“, – liūdnai prasidedantį laišką Andų medicinos centras gavo prieš pusantrų metų. Jo autorė – vos 38 m. sulaukusi Laima Krancevičienė iš Leipalingio, prie Druskininkų, pasakojo serganti reumatoidiniu artritu ir nusivylusi tradiciniais ligos gydymo metodais.

Po pusantrų metų ponია Laima su savo vyru apsilankė Andų medicinos centro atstovybėje Lietuvoje. Žiūrint į energingą, dažnai besišypsantią moterį, nesinorėjo tikėti, kad tai tas pats žmogus, kuris neseniai taip liūdnai matė savo pasveikimo perspektyvas. Krovinių pervežimų įmonėje buhalterė dirbanti ponია Laima su šypsena prisimena, kai pirmąjį kartą išgirdo apie Andų vaistažoles ir Andų medicinos centrą.

– Būtent „Gyvenimiškų istorijų“ dėka jus suradau, – sakė ponია Laima vartydama rankose naujausią žurnalo numerį, – per pietų pertrauką spaudos kioske pamačiau įdomų viršelį, o perskaičiusi straipsnį apie Lenkijoje, Andų preparatų dėka, reumatoidinį artritą išsigydžiusią pacientę, pagalvojau, kad tai galbūt yra savotiškas „sig-nalas iš viršaus“.

– Nutariau jums parašyti, – tęsė pasakojimą ponია Laima, – nusipirkau ir perskaičiau knygą „Vilcacora gydo vėžį“, kitus straipsnius apie Andų vaistažoles ir tikrai tvirtai įsitikinau, kad būtinai turiu išnaudoti šią, galbūt mano atveju paskutinę, galimybę atsikratyti negalavimų“.

Pirmąkart dėl ligos ponია Laima prastai pasijuto dar 1991 metais. Dvi mažas dukrytes auginanti moteris nedelsdama kreipėsi į gydytojus. Galutinės diagnozės nustatymas užtruko daugiau nei metus. Medikai diagnozavo Arthritis Rheumatodes – antros stadijos reumatoidinį artritą. Anot gydytojų prognozės buvo liūdnos. Kau-

no akademinų klinikų ligos epikrizėje skaitome: „pasveikimo pilno nebus“... Tarp poniai Laimai skirtų vaistų buvo ir aukso preparatai, kurie, kaip manoma, nulėmė ligos remisiją. Dešimt metų moteris neįjutė jokių anksčiau artrito sukeltų skausmų: riešų sąnarių, kelių, čiurnų. Beje, prieš pradėdant gydymą, dėl surakinto žandikaulio, ilgesnį laiką ligonei buvo sunku net pilnai išsižioti... Nors aukso preparato, „Krizonolio“, vartojimas dažnai turi šalutinių poveikių, ponია Laima, nuolat stebima poliklinikoje, sėkmingai jį gerė ir, kaip jau buvo minėta, iki 2002 metų faktiškai išliko sveika. Deja, prieš dvejus metus liga

atsinaujino. Vilniaus centro universitetinėje ligoninėje poniai Laimai vėl diagnozuotas reumatoidinis artritas. Ligos stadija įverinta aukštesniu nei prieš dešimt metų, trečiu laipsniu. Gydytojai pasiūlė apiforminti antrą invazidumo grupę...

Atsižvelgiant į tai, kad gerų rezultatų davė aukso preparatų naudojimas, medikai „ligonei pageidaujant“ neprieštaravo jų tolimesniam vartojimui. Beje, tuo metu Lietuvoje aukso preparatai jau nebuvo registruojami. Be to, tiek amžius, tiek ligos stadija negarantuoja, kad kadaise veiksmingas vaistas vėl padės.

– Žinojau, kad ilgainiui nuo šitų ir kitų vaistų susirgsiu kita sunkia liga, – sakė moteris. O sirgti nebuvo kaip, mat šeimoje atsirado dar vienas vaikas – Petriukas. Dviejų metųukų berniukas reikalavo priežiūros ir nors dvi dukterys mamai padėjo, ji žinojo, kad yra dar viena svarbi priežastis dėl kurios turi kovoti dėl savo pasveikimo.

– Buvote mano paskutinė viltis, – kalbėjo ponია Laima, – ir nenusivyliau! Savo kelią pasveikimo link moteris pradėjo nuo valomosios programos.

– Nurodymų laikiausi labai sąžiningai, – nusišypso, – Manayupos nuovirą pasigamindavau iš vakaro ir gėriau tris-kart per dieną. Pasiimdavau ir į darbą. 2003 metų birželio pradžioje ponია Laima pradėjo vartoti pagrindinę programą: Vilcacorą, Iporuru, Chuchuhuasi bei Macą. Jau rugpjūčio pradžioje moteris palaiapsniui mažino lygiagrečiai su vaistažolėmis geriamų hormoninių vaistų dozes.

– Rugsėjo vidury visiškai nebegėriau hormoninių tablečių, – džiaugėsi ponिया Laima, – arbatas gėriau iki spalio pabaigos. Tyrimai parodė, kad normalizavosi tiek eritrocitų nusėdimas, tiek hemoglobinas. Paskambinau į AMC, papasakojau apie ženklų sveikatos pagerėjimą ir nutarėme, kad Vilcacoros vartojime galima padaryti pertrauką. Pasakodama apie savo kovos su liga istoriją, ponिया Laima kelis kartus pa-brėžė, kiek svarbu yra neskubėti atisakoti fitoterapijos ir suprasti, kuo ji skiriasi nuo daugeliui įprasto, taip vadinamo, tradicinio gydymo.

– Ko gero žemaitiškas charakteris nulėmė, kad birželio pabaigoje, einant į pabaigą pirmam pagrindinės programos kursui užsisakiau ir sugėriau an-trą, – kalbėjo ponिया Laima, – žinojau, kad vaistažolės veikia kitaip nei chemija – lėčiau, bet be šalutinių poveikių. Dabar galiu drąsiai teigti, kad jei nebūčiau tęsusi tolimesnio gydymo, matyt, nebūčiau ir pasveikusi...

Gydymo eigoje moteriai teko susidurti ir su kai kurių gydytojų skepticizmu gydymo vaistažolėmis atžvilgiu. – Iš pradžių gydytojai netikėjo jūsų žolėmis, o dabar jau ir „Vilcacora gydo vėžį“ prašo paskolinti ir straipsnius iš žurnalų atsišviesti, – nusijuokia ponिया Laima ir priduria, – gyvenime reikia vadovautis savo protu.

– Svarbiausia, kad vėl galiu gyventi normalų gyvenimą, kad grįžo tai, apie ką prislėgta skausmo, galėjau tik pasvajoti, – džiaugiasi ponिया Laima, – esu dėkinga jums ir likimui.

– Buvote mano paskutinė viltis, – kalbėjo ponिया Laima, – ir nenusivyliau! Savo kelią pasveikimo link moteris pradėjo nuo valomosios programos. – Nurodymų laikiausi labai sąžiningai, – nusišypso, – Manayupos nuovirą pasigamindavau iš vakaro ir gėriau tris-kart per dieną. Pasiimdavau ir į darbą. 2003 metų birželio pradžioje ponिया Laima pradėjo vartoti pagrindinę programą: Vilcacorą, Iporuru, Chuchuhuasi bei Macą. Jau rugpjūčio pradžioje moteris palaiapsniui mažino lygiagrečiai su vaistažolėmis geriamų hormoninių vaistų dozes.

– Rugsėjo vidury visiškai nebegėriau hormoninių tablečių, – džiaugėsi ponिया Laima, – arbatas gėriau iki spalio pabaigos. Tyrimai parodė, kad normalizavosi tiek eritrocitų nusėdimas, tiek hemoglobinas. Paskambinau į AMC, papasakojau apie ženklų sveikatos pagerėjimą ir nutarėme, kad Vilcacoros vartojime galima padaryti pertrauką. Pasakodama apie savo kovos su liga istoriją, ponिया Laima kelis kartus pa-brėžė, kiek svarbu yra neskubėti atisakoti fitoterapijos ir suprasti, kuo ji skiriasi nuo daugeliui įprasto, taip vadinamo, tradicinio gydymo.

– Ko gero žemaitiškas charakteris nulėmė, kad birželio pabaigoje, einant į pabaigą pirmam pagrindinės programos kursui užsisakiau ir sugėriau an-trą, – kalbėjo ponिया Laima, – žinojau, kad vaistažolės veikia kitaip nei chemija – lėčiau, bet be šalutinių poveikių. Dabar galiu drąsiai teigti, kad jei nebūčiau tęsusi tolimesnio gydymo, matyt, nebūčiau ir pasveikusi...

Su Andean Medicine Centre atstovu Lietuvoje galima susisiekti telefonu Vilniuje (8-5) 216 08 26, 233 33 63 (d. d. 9:00-17:00)